

РЕШЕНИЕ

№ 16710

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Я.Е.В.П.

при участието на секретаря Н.А.И.
като разгледа докладваното от Я.Е.В.П. Гражданско дело № 20201110116743 по описа за 2020 година

Производството е по реда на глава XII от Гражданския процесуален кодекс.

Образувано е по искова молба на /ФИРМА/ срещу /ФИРМА/ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 285,14 лв., представляваща регресна претенция по платено от /ФИРМА/ обезщетение по застраховка „Каско“ по щета № *****-2016, ведно със законна лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба до окончателното плащане на задължението, както и сумата в размер на 85,63 лв., представляваща мораторна лихва, начислена върху сумата от 285,14 лв., за периода от 19.05.2017 г. – датата от изтичане на срока по чл. 213а, ал. 3 КЗ /отм./ до 3.05.2020 г. - датата преди предявяването на исковата молба. Претендират се разноси.

Ищецът твърди, че на 14.08.2016 г. около 14:50 ч. в гр. Бургас по ***** се движело МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, управлявано от С.Г.К., което на кръстовището на *****, при извършване на маневра „завой наляво“ не осигурило необходимото странично разстояние докато завивало и блъснало движещото се по ***** МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № *****, управляван от С.Г.С. и по този начин реализирало ПГП с материални щети. За произшествието бил съставен Двустранен констативен протокол за ПТП с рег. № ***/14.08.2016 г. на СПП при ОД на МВР - Бургас, от който било видно, че действията на водача на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, били станали причина за настъпване на процесното ПГП. Към датата на процесното ПГП, МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № ***** имал валидна имуществена застраховка „Каско на МПС“ в /ФИРМА/ с полица № *****/26.01.2016 г., валидна от 1.02.2016 г. до 31.01.2017 г. По заведената

от собственика на увреденото МПС щета № *****-2016, ищецът заплатил на сервиза, извършил ремонта на увреденото МПС, сума в размер на 1 719,50 лв. Твърди се, че към датата на процесното ПТП МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № ***** имал валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС със /ФИРМА/ - полица № *****/11.09.20165 г., валидна от 11.09.2015 г. до 11.09.2016 г. С Покана с изх. № А315-19218/18.04.2017 г. по описа на /ФИРМА/, придружена с оригиналните документи по цялата ликвидационна преписка по щета № *****-2016, ответното дружество било поканено доброволно да заплати сумата от 1 719,50 лв., представляваща изплатеното от /ФИРМА/ застрахователно обезщетение, ведно с ликвидационните разноски в размер на 15 лв., или обща сума в размер на 1 734,50 лв. Регресната покана била връчена на ответното дружество на 19.04.2017 г. След връчване на регресната покана /ФИРМА/ извършило едностранно прихващане на изискуемите и ликвидни вземания между двете компании, като изпратило до доверителя ми Уведомление с вх. № АЗ 15-20272/26.05.2017 г., по описа на /ФИРМА/. Видно от Приложение № 2 към уведомлението, ответникът заплатил чрез прихващане сума в размер на 1 449,36 лева от общо претендираната сума в 1 734,50 лева. По този начин, въпреки че признал наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ между него и собственика на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, ответното дружество продължавало да дължи сума в размер на 285,14 лв. на ищеца.

В срока по чл. 131 ГПК писмен отговор на исковата молба е подаден от ответника. Същият оспорва исковете като неоснователни. Счита, че изплатеното от него обезщетение покрива действителните имуществени вреди от процесното ПТП. Счита, че не дължи обезщетение за подмяна на преден десен калник, тъй като увреждането не било в резултат от процесното ПТП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени са иски с правна квалификация по чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска по чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.) в тежест на ищеца е да докаже 1) наличие на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка между ищеца и увреденото лице; 2) плащането на застрахователно обезщетение по нея; 3) осъществено непозволеното увреждане от трето лице по чл. 45, ал. 1 ЗЗД: деяние – настъпилото ПТП от 14.08.2016 г., противоправно поведение на водача на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, вреда – щетите по МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № *****; причинна връзка между това деяние и претърпени от застрахования по имуществената застраховка вреди; наличие на валидна към датата на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ между делинквента и ответника по спора. По иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже наличието на главен дълг, изпадане на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

Предвид твърденията в отговора на исковата молба, в тежест на

ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване фактите, от които произтичат възраженията му – направеното плащане в размер от 1449,36 лв. по претенцията на ищеца за изплащане на застрахователно обезщетение по повод ПТП от 14.08.2016 г. Вината на делинквента се предполага – чл. 45, ал. 2 ЗЗД, като в тежест на ответника е да обори тази презумпция.

С оглед твърденията на страните и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК с доклада по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 14.08.2016 г., в гр. Бургас, е настъпило ПТП между МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, управлявано от С.Г.К. и МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № *****, управляван от С.Г.С., поради виновното и противоправно поведение на водача на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № ***** - С.Г.К., който при извършване маневра „завой наляво“ не осигурил необходимото странично разстояние и блъснал движещото се по ***** МПС, застраховано при ищеца; наличието на валидно сключена застраховка „Каско на МПС“, за МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № ***** в /ФИРМА/ с полица № *****/26.01.2016 г., валидна от 01.02.2016 г. до 31.01.2017 г.; наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № *****/24.08.2016 г., валидна от 12.09.2016 г. до 12.09.2017 г. между /ФИРМА/ и собственикът на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****; изплащането на обезщетение от /ФИРМА/ в полза на увреденото лице по щета № *****2016 г., в размер на 1 719,50 лв.; получаването от ответника на регресна покана на 19.04.2017 г., по която ответникът изплатил на ищеца по щета № 0020-800- 0243-2016 г. сумата в размер на 1449,36 лв., поради което и на основание чл. 153 ГПК съдът приема тези факти за установени.

За пълнота следва да се отбележи, че същите се установяват и от представените по делото писмени доказателства – двустранен констативен протокол за ПТП рег. № ***/14.08.2016 г. на СПП при ОД на МВР-Бургас, застрахователна полица по застраховка „Каско на МПС“ № *****/26.01.2016 г.; свидетелство за регистрация на МПС с рег. № *****, опис – техническа експертиза от 16.09.2016 г., опис – техническа експертиза от 10.11.2016 г., приемо-предавателен протокол, платежно нареждане от 9.03.2017 г., регресна покана, уведомление за едностранно прихващане от 26.05.2017 г., платежно нареждане от 29.05.2017 г., както и от заключението на допуснатата по делото съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано.

Наличието на валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с полица № *****/24.08.2016 г., валидна от 11.09.2015 г. до 11.09.2016 г., включително към датата на ПТП, сключена между /ФИРМА/ и собственикът на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № *****, се установява от официална справка от базата данни на Информационния център към ***** и не се оспорва от ответника.

При съвкупната преценка на посочените доказателства се налага извод, че виновен за настъпване на процесното ПТП е именно водачът на МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № ***** - С.Г.К., който при извършване маневра „завой наляво“ не осигурил необходимото странично

разстояние и блъснал движещото се по ***** МПС, застраховано при ищеца.

Ответникът не оспорва този факт, като по образуваната пред него преписка по щета № ***** е заплатил на ищеца сумата от 1 449,36 лв. с уведомление за прихващане на насрещни задължения и преводно нареждане от 29.05.2017 г., с което счита, че е действителната стойност на нанесените по МПС с рег. № ***** имуществени вреди.

За установяване на нанесените на лекия автомобил щети при настъпване на процесното ПТП по делото е изслушано заключение по съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано. Съгласно заключението от механизма на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се налага извода, че щетите по МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № ***** се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 14.08.2016 г. произшествие.

Вещото лице е посочило, че при оценка на нанесените щети по МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № *****, е взел предвид извършените от ищеца огледи и съставени описи на увредените детайли, като в описите били отразени видът и степените на щетите, съгласувани от собственика на застрахованото полуремарке. Стойността на вредите, определена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е 2 032,94 лв. Вещото лице е разгледало въпросът дали щетите по преден десен калник на увреденото МПС са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП, като е дало заключение, че такава е налице – сочи се, че получените увреждания по горната част на веждата на преден десен калник са на същата височина с видимите хоризонтални (надлъжни) увреждания по задна дясна врата и заден десен калник. Съдът кредитира заключението и в тази част, като в тази връзка намира за неоснователно възражението на ответника че щетите по този детайл не са в причинна връзка с процесното ПТП.

С оглед заключението на вещото лице, съдът намира, че сумата, необходима за отстраняване на щетите по собствения на ищеца лек автомобил, възлиза на 2032,94 лв. Ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер от 1719,50 лв., като се претендират и ликвидационни разноси в размер от 15 лв. или общо сума в размер от 1734,50 лв. По регресната покана ответникът е заплатил на ищеца сумата в размер от 1449,36 лв. Незаплатена е сумата от 285,14 лв., поради което и искът се явява основателен.

Основателен е и искът за присъждане на обезщетение за забава в размер от 85,63 лв. за периода от 19.05.2017 г. до 3.05.2020 г. Установява се изпадането на ответника в забава за този период за разликата над заплатеното от него застрахователно обезщетение и дължимото такова.

Ето защо исковете следва да бъдат уважени изцяло.

По разноските:

При този изход на спора по делото, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноси има само ищеца. Направените от ищецът разноси по водене на делото възлизат на 880,00 лева – 100,00 лева държавна такса, 300 лева депозит за вещо лице и адвокатско възнаграждение в размер от 480 лв. с ДДС.

Направеното възражение за прекомерност от страна на ответника е неоснователно – възнаграждението е определено съобразно минимума по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения в действащата ѝ към момента на сключване на договора редакция.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, да заплати на /ФИРМА/ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, сумата в размер от **285,14 лева** по иск с правна квалификация чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.), представляваща регресна претенция по платено от /ФИРМА/ обезщетение по застраховка „Каско“ по щета № *****-2016 за ПТП от 14.08.2016 г. между МПС марка „Шкода“, модел „Фабия“, с рег. № ***** и МПС марка „Шевролет“, модел „Авео“, с рег. № *****, ведно със законна лихва върху главницата, считано от подаването на исковата молба до окончателното плащане на задължението, както и сумата в размер на **85,63 лева**, представляваща мораторна лихва, начислена върху сумата от 285,14 лв., за периода от 19.05.2017 г. – датата от изтичане на срока по чл. 213а, ал. 3 КЗ /отм./ до 3.05.2020 г. - датата преди предявяването на исковата молба.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, да заплати на /ФИРМА/ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /АДРЕС/, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на **880 лева**, представляваща разноски за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд по реда на глава XX от Гражданския процесуален кодекс в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____